

217

Besluit van 28 april 1980, houdende regelen ter uitvoering van de wet van 26 oktober 1978, Stb. 595, tot wijziging van de Wegenverkeerswet (Besluit periodieke keuring van motorrijtuigen, aanhangwagens en opleggers)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 29 februari 1980, nr. R 12614, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op de artikelen 2, 9a, tweede lid, 9c, tweede en derde lid, 9e, vierde lid, 9g, eerste lid, 9j, tweede lid, en 9k van de Wegenverkeerswet alsmede op artikel 60, eerste lid, van de Wet Autovervoer Personen;

De Raad van State gehoord (advies van 2 april 1980, no. 13);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 22 april 1980, nr. R 24011, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wegenverkeerswet;
- b. aanhangwagens: ieder voertuig dat bestemd is om door een motorrijtuig te worden getrokken met inbegrip van opleggers;
- c. erkenning: erkenning als bedoeld in artikel 9g, eerste lid, van de wet;
- d. registratiebewijs: registratiebewijs als bedoeld in artikel 5 van het Reglement kentekenregistratie.

Paragraaf 2 Uitzonderingen op artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet

Artikel 2

Artikel 9a, eerste lid, van de wet geldt voor een motorrijtuig of aanhangwagen niet zolang sinds de datum van afgifte van deel I van het voor dat motorrijtuig afgegeven kentekenbewijs onderscheidenlijk de datum van afgifte van het voor die aanhangwagen afgegeven registratiebewijs nog geen jaar is verstreken, mits op dat motorrijtuig of die aanhangwagen behoorlijk zichtbaar en aangebracht volgens door Onze Minister te stellen regels het teken aanwezig is dat door Onze Minister wordt vastgesteld.

Artikel 3

Artikel 9a, eerste lid, van de wet geldt niet voor een motorrijtuig of aanhangwagen op de dag waarop dat motorrijtuig of die aanhangwagen naar aanleiding van de aanvraag van een keuringsbewijs aan een keuring wordt onderworpen.

Artikel 4

1. Een motorrijtuig mag gedurende twee maanden na het tijdstip waarop artikel 9a, eerste lid, van de wet voor dat motorrijtuig gelding verkrijgt in afwijking van het aldaar bepaalde op een weg staan zonder dat voor dat motorrijtuig een keuringsbewijs is afgegeven waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken, mits, voorzover artikel 9a, eerste lid, van de wet vóór dat tijdstip voor dat motorrijtuig ingevolge artikel 2 niet gold, het in dat artikel bedoelde teken op het motorrijtuig behoorlijk zichtbaar en aangebracht volgens de voor dit teken gestelde regels aanwezig is en, voorzover artikel 9a, eerste lid, vóór dat tijdstip voor het motorrijtuig op grond van een ingevolge een andere wet dan de wet afgegeven keuringsdocument niet gold, het bij dat document behorende keuringsteken op het motorrijtuig behoorlijk zichtbaar en aangebracht volgens de voor dit teken gestelde regels aanwezig is.

2. Een motorrijtuig mag gedurende twee maanden na het tijdstip waarop de geldigheidsduur van een voor dat motorrijtuig afgegeven keuringsbewijs verstrijkt in afwijking van artikel 9a, eerste lid, van de wet op een weg staan zonder dat voor dat motorrijtuig een keuringsbewijs is afgegeven waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken, mits het bij eerstbedoeld keuringsbewijs behorende keuringsteken op het motorrijtuig behoorlijk zichtbaar en aangebracht volgens de voor dit teken gestelde regels aanwezig is.

Artikel 5

Onze Minister kan, onder het stellen van voorwaarden, bepalen dat in bepaalde uitzonderingsgevallen

- a. artikel 9a, eerste lid, van de wet niet geldt voor nader aangewezen groepen van motorrijtuigen of aanhangwagens;
- b. tijdelijk wordt of kan worden afgeweken van artikel 9a, eerste lid, van de wet.

Paragraaf 3 Aanvraag keuringsbewijs

Artikel 6

1. De aanvrager legt voorafgaande aan de keuring over: deel I van het kentekenbewijs, dat is afgegeven voor het motorrijtuig, of het registratiebewijs, dat is afgegeven voor de aanhangwagen, waarvoor een keuringsbewijs wordt aangevraagd.

2. Degene bij wie de aanvraag is ingediend geeft het ingevolge het eerste lid overgelegde document na afloop van de keuring terug aan de aanvrager.

Paragraaf 4 Herkeuring in beroep

Artikel 7

Het verzoek om herkeuring, bedoeld in artikel 9j, eerste lid, van de wet, wordt ingediend volgens door Onze Minister te stellen regels.

Artikel 8

1. De verzoeker legt voorafgaande aan de herkeuring aan de deskundige, die door Onze Minister is aangewezen om de herkeuring te verrichten, de volgende bescheiden over:

a. deel I van het kentekenbewijs, dat is afgegeven voor het motorrijtuig, of het registratiebewijs, dat is afgegeven voor de aanhangwagen, waarop het verzoek betrekking heeft;

b. de schriftelijke mededeling van de weigering tot afgifte van een keuringsbewijs, bedoeld in artikel 9e, derde lid, van de wet.

2. De in het vorige lid bedoelde deskundige geeft de daar bedoelde bescheiden na afloop van de herkeuring aan de verzoeker terug.

Artikel 9

De herkeuring heeft slechts betrekking op de keuringseisen, waaraan het voertuig naar het oordeel van degene die de afgifte van een keuringsbewijs heeft geweigerd, niet voldoet.

Artikel 10

De herkeuring geschiedt, indien de afgifte van een keuringsbewijs door Onze Minister is geweigerd, overeenkomstig de regels gesteld krachtens artikel 9e, zesde en zevende lid, van de wet en, indien de afgifte van een keuringsbewijs door een erkende natuurlijke persoon of rechtspersoon is geweigerd, overeenkomstig de regels voor keuringen gesteld krachtens artikel 9g, eerste lid, van de wet.

Artikel 11

De verzoeker en degene, onder wiens feitelijk toezicht of door wie de keuring is verricht die heeft geleid tot de weigering tot afgifte van een keuringsbewijs, mogen bij de herkeuring aanwezig zijn.

Artikel 12

Indien de door Onze Minister voor de herkeuring aangewezen deskundige van oordeel is dat het voertuig aan één of meer van de keuringseisen, waarop de herkeuring betrekking heeft, niet voldoet, deelt Onze Minister zulks de verzoeker schriftelijk mede onder vermelding van de eisen waaraan het voertuig naar het oordeel van bedoelde deskundige niet voldoet.

Artikel 13

Onze Minister doet, indien de afgifte van een keuringsbewijs was geweigerd door een erkende natuurlijke persoon of rechtspersoon, aan deze afschrift toekomen van het na de herkeuring afgegeven keuringsbewijs of van de schriftelijke mededeling bedoeld in artikel 12.

Paragraaf 5 Aanvang geldigheidsduur keuringsbewijs

Artikel 14

1. De geldigheidsduur van een keuringsbewijs vangt aan met ingang van de dag van afgifte daarvan.

2. Indien een keuringsbewijs wordt afgegeven binnen twee maanden vóór het tijdstip waarop artikel 9a, eerste lid, van de wet voor het betrokken voertuig gelding verkrijgt, vangt de geldigheidsduur van het keuringsbewijs aan met ingang van dat tijdstip, mits, voorzover artikel 9a, eerste lid, van de wet vóór dat tijdstip op grond van een ingevolge een andere wet dan de wet afgegeven keuringsbewijs niet geldt, dat document voorafgaande aan de keuring wordt overgelegd.

3. Indien een keuringsbewijs wordt afgegeven binnen twee maanden vóór het tijdstip waarop de geldigheidsduur van een eerder voor het betrokken voertuig afgegeven keuringsbewijs verstrijkt, vangt de geldigheidsduur

van het keuringsbewijs aan met ingang van dat tijdstip, mits vorenbedoeld eerder afgegeven keuringsbewijs voorafgaande aan de keuring wordt overgelegd.

Paragraaf 6 Modellen; plaats keuringsteken

Artikel 15

Onze Minister stelt regels omtrent

- a. de inrichting van het keuringsbewijs, het keuringsteken, de schriftelijke mededeling van de weigering tot afgifte van een keuringsbewijs en de duplicaten van het keuringsbewijs en het keuringsteken;
- b. de plaats waar en de wijze waarop het keuringsteken of een daarvoor afgegeven duplicaat op een motorrijtuig of aanhangwagen moet worden aangebracht.

Paragraaf 7 De erkenningen

Artikel 16

1. Een erkenning kan worden aangevraagd door en verleend aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van:

- a. één of meer keuringsstations;
- b. één of meer bedrijven die onderhoud of reparaties verrichten aan motorrijtuigen of aanhangwagens, mits
 - voor zover de erkenning wordt aangevraagd voor motorrijtuigen die in het Vestigingsbesluit motorvoertuig- en fietsbedrijven 1967 als auto's worden aangemerkt, de aanvraag betrekking heeft op inrichtingen waarin het ingevolge de Vestigingswet bedrijven 1954 en eerderbedoeld vestigingsbesluit is toegestaan bedrijfsmatig de handelingen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van bedoeld besluit, te verrichten;
 - voor zover de erkenning wordt aangevraagd voor motorrijtuigen die in het Vestigingsbesluit motorvoertuig- en fietsbedrijven 1967 als motorfietsen worden aangemerkt, de aanvraag betrekking heeft op inrichtingen waarin het ingevolge de Vestigingswet bedrijven 1954 en meerbedoeld vestigingsbesluit is toegestaan bedrijfsmatig de handelingen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van bedoeld besluit, te verrichten;
- c. één of meer keuringsdiensten of onderhoudsdiensten voor het eigen wagenpark.

Een door een ander ingediende aanvraag kan buiten beschouwing worden gelaten.

2. Als exploitant van een keuringsstation wordt aangemerkt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die keuringen van voertuigen verricht op een plaats waar geen onderhoud of reparaties aan voertuigen of onderdelen daarvan worden verricht en die evenmin in open verbinding staat met een plaats waar zulks geschiedt.

Artikel 17

1. Onze Minister stelt de eisen vast waaraan moet worden voldaan om voor een erkenning in aanmerking te komen.
2. De in het vorige lid bedoelde eisen kunnen betrekking hebben op:
 - a. de voor de keuringen en de administratie daarvan beschikbare ruimten alsmede de uitrusting daarvan;
 - b. de in verband met de keuringen benodigde apparatuur;
 - c. de mogelijkheid om bescheiden, die verband houden met de keuringen, op veilige wijze te kunnen opbergen;
 - d. het aantal en de deskundigheid van de voor de keuringen beschikbare personen.

3. Voor zover de in het eerste lid bedoelde eisen betrekking hebben op het aantal en de deskundigheid van de voor de keuringen beschikbare personen, worden zij vastgesteld na overleg met Onze Minister van Economische Zaken.

Artikel 18

1. De aanvraag van een erkenning geschiedt door aan Onze Minister een behoorlijk ingevuld en ondertekend aanvraagformulier te doen toekomen van een door Onze Minister vastgesteld model.
2. De aanvraagformulieren worden kosteloos verkrijgbaar gesteld.

Artikel 19

Onze Minister kan bepalen dat de aanvrager tegelijk met het aanvraagformulier de door Onze Minister aan te wijzen bescheiden moet overleggen, die verband houden met artikel 16 en met de eisen bedoeld in artikel 17. Indien aan deze verplichting niet wordt voldaan, kan de aanvraag buiten beschouwing worden gelaten.

Artikel 20

De aanvrager stelt de daartoe door Onze Minister aangewezen functionaris of functionarissen behoorlijk in de gelegenheid te onderzoeken of te zijnen aanzien aan artikel 16 en aan de in artikel 17 bedoelde eisen wordt voldaan. Indien aan deze verplichting niet wordt voldaan, kan de aanvraag buiten beschouwing worden gelaten.

Artikel 21

Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 16 tot en met 20 is van overeenkomstige toepassing op een aanvraag van een erkende natuurlijke persoon of rechtspersoon om uitbreiding van zijn erkenning.

Artikel 22

1. Onze Minister kan regels stellen omtrent de groepen voertuigen waarvoor een erkenning kan gelden.
2. In een erkenning wordt bepaald voor welke groep voertuigen alsmede voor welke termijn de erkenning geldt.

Artikel 23

Onze Minister stelt regels omtrent de voorschriften die aan een erkenning worden verbonden.

Paragraaf 8 De steekproef bedoeld in artikel 9g, negende lid, van de Wegenverkeerswet

Artikel 24

Onze Minister stelt vast op welke wijze de steekproef, bedoeld in artikel 9g, negende lid, van de wet, wordt uitgevoerd. De wijze van uitvoering kan voor onderscheidene keuringsplaatsen verschillen.

Artikel 25

1. Onze Minister bepaalt voor elke wijze van uitvoering van de steekproef welke verplichtingen voor de eigenaar of houder van een voertuig, waarvoor een keuringsbewijs is afgegeven, gelden in verband met de steekproef.

2. De in het vorige lid bedoelde verplichtingen kunnen betrekking hebben op:

- a. het na de afgifte van het keuringsbewijs op een bepaalde plaats voor een bepaalde termijn ter beschikking houden van het voertuig voor herkeuring;
- b. het desgevraagd ter beschikking stellen van het voertuig voor herkeuring;
- c. het ter inzage geven van bescheiden met betrekking tot het voertuig.

Artikel 26

1. Indien de geldigheid van een keuringsbewijs vervalt doordat de eigenaar of houder van het voertuig, waarvoor het bewijs is afgegeven, geen medewerking verleent aan een ingevolge artikel 9g, negende lid, van de wet voor het voertuig geëiste herkeuring, deelt Onze Minister zulks zo mogelijk aan de eigenaar of houder van het voertuig en aan de aanvrager van het keuringsbewijs schriftelijk mede.

2. Indien de geldigheid van een keuringsbewijs vervalt doordat het voertuig, waarvoor het bewijs is afgegeven, bij een ingevolge artikel 9g, negende lid, van de wet verrichte herkeuring niet aan de keuringseisen voldoet, deelt Onze Minister de aanvrager van het keuringsbewijs zulks schriftelijk mede onder vermelding van de eisen waaraan het voertuig niet voldoet.

Paragraaf 9 Slotbepalingen

Artikel 27

Onze Minister kan ten behoeve van een geleidelijke invoering van de uit artikel 9a, eerste lid, van de wet voortvloeiende keuringsverplichting bepalen dat dat artikellid voor een door hem vast te stellen termijn na de inwerkingtreding daarvan nog niet geldt voor door hem aan te wijzen motorrijtuigen en aanhangwagens.

Artikel 28

Het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939 (Stb. 564)¹ wordt gewijzigd als volgt:

- A. Na artikel 67 wordt een artikel ingevoegd, dat luidt:

Artikel 67a

Indien een autobus na een ingevolge artikel 66 of 67 verricht onderzoek wordt goedgekeurd, wordt vanwege de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer op die autobus een keuringsteken van een door die Directeur vastgesteld model aangebracht volgens door die Directeur te stellen regels.

- B. In het tweede lid van artikel 95 wordt voor «In artikel 66, 67 en 69 van dit besluit» gelezen: In artikel 66, 67, 67a en 69 van dit besluit

- C. Na artikel 98 wordt een artikel ingevoegd, dat luidt:

Artikel 98a

Indien een taxi na een ingevolge artikel 97 of 98 verricht onderzoek wordt goedgekeurd, wordt vanwege de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer op die taxi een keuringsteken van een door die Directeur vastgesteld model aangebracht volgens door die Directeur te stellen regels.

Artikel 29

De krachtens dit besluit door Onze Minister gestelde regels worden in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 30

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit periodieke keuring van motorrijtuigen, aanhangwagens en opleggers.

Artikel 31

Dit besluit treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip. Wij kunnen een ander tijdstip vaststellen waarop artikel 28 in werking treedt.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 28 juni 1979, Stb. 422.

Soestdijk, 28 april 1980

Juliana

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

Uitgegeven de *zestiende* mei 1980

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Algemeen

Het onderhavige besluit strekt ter uitvoering van de wet van 26 oktober 1978, Stb. 595, waarbij – door wijziging van de Wegenverkeerswet – een verplichte periodieke keuring van motorrijtuigen, aanhangwagens en opleggers wordt ingevoerd.

In het besluit is met betrekking tot de ingevolge genoemde wet van 26 oktober 1978 te verrichten periodieke keuringen van voertuigen een aantal hoofdregels opgenomen waarvan de nadere uitwerking – zoals dat ook in meergenoemde wet op een aantal punten is geschied met betrekking tot de daarin vervatte voorschriften – grotendeels wordt overgelaten aan ministeriële besluiten. Deze hoofdregels sluiten zo dicht mogelijk aan bij hetgeen de indieners van het initiatief-voorstel, dat heeft geleid tot meergenoemde wet, blijkens de parlementaire stukken voor ogen heeft gestaan omtrent de uitvoering van deze wet.

Het besluit bevat niet ten aanzien van alle aspecten van de periodieke keuringen voorschriften. In de eerste plaats zijn bepaalde onderdelen reeds volledig in de Wegenverkeerswet geregeld of is de nadere regeling daarvan in de wet rechtstreeks aan een ministerieel besluit overgelaten. Dit geldt met name voor de keuringen als zodanig. Ter zake daarvan zijn de hoofdregels neergelegd in artikel 9e van de Wegenverkeerswet, terwijl de uitwerking van die hoofdregels in hetzelfde artikel deels wordt gedelegeerd aan de Minister van Verkeer en Waterstaat alleen en deels aan de Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne te zamen.

Voorts worden de bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorschriften ter uitvoering van meergenoemde wet van 26 oktober 1978 op een tweetal punten – met het oog op het geheel eigen karakter van de betrokken onderwerpen – in twee afzonderlijke Koninklijke besluiten opgenomen. Het betreft de nadere regels ten aanzien van de Raad voor de Periodieke Veiligheidskeuringen Voertuigen en de aanwijzing van de ambtenaren van de Rijksbelastingdienst en van de Rijksdienst voor het Wegverkeer aan wie opsporingsbevoegdheid wordt toegekend ter zake van overtreding van artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet.

Artikelen

Artikel 1

Met de omschrijving van het begrip «aanhangwagen» wordt aangesloten bij het Verdrag van Wenen van 1968 inzake het wegverkeer (Trb. 1974, 35). Deze omschrijving rekent de opleggers – die in de Wegenverkeerswet naast de aanhangwagens worden genoemd – tot de aanhangwagens. In het vervolg van deze toelichting zal het begrip «aanhangwagen» steeds – ook waar de Wegenverkeerswet ter sprake komt – in de daaraan in dit artikel gegeven betekenis worden gebruikt.

Artikelen 2 tot en met 5

Deze artikelen strekken ter uitvoering van artikel 9c, tweede lid, van de Wegenverkeerswet. Zij betreffen uitzonderingen op het in artikel 9a, eerste lid, van die wet neergelegde verbod om een motorrijtuig op een weg te laten staan of daarmee over een weg te rijden dan wel een aanhangwagen met een motorrijtuig over een weg voort te bewegen zonder dat voor dat motorrijtuig of die aanhangwagen een keuringsbewijs is afgegeven waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken.

Artikel 2

In dit artikel worden motorrijtuigen en aanhangwagens gedurende een jaar gerekend vanaf de datum van afgifte van deel I van het kentekenbewijs van het motorrijtuig onderscheidenlijk van het registratiebewijs van de aanhangwagen uitgezonderd van het in artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet vervatte verbod. In de memorie van toelichting bij meergenoemde wet van 26 oktober 1978¹, wordt deze uitzondering slechts in het vooruitzicht gesteld voor voertuigen die nieuw in Nederland in gebruik worden genomen. Voor voertuigen, die alvorens zij in Nederland in gebruik worden genomen reeds in het buitenland zijn gebruikt, stelt genoemde memorie voor een uitzondering te maken gedurende een jaar gerekend van de datum, gevormd door de dag en de maand van de datum van afgifte van deel I van het kentekenbewijs onderscheidenlijk van het registratiebewijs en door het bouwjaar.

Aangezien evenwel is gebleken dat het voor dit doel maken van onderscheid tussen voertuigen die nieuw in Nederland in gebruik worden genomen en voertuigen, die alvorens zij in Nederland in gebruik worden genomen reeds in het buitenland zijn gebruikt, op praktische bezwaren zou stuiten, is er in het voorliggende besluit voor gekozen laatstbedoelde voertuigen ook onder de uitzonderingsregeling te brengen die meergenoemde memorie van toelichting slechts in het vooruitzicht stelt voor voertuigen, die nieuw in Nederland in gebruik worden genomen. Uit een oogpunt van verkeersveiligheid bestaat hiertegen geen bezwaar. Voor oude, in Nederland geïmporteerde voertuigen wordt een kentekenbewijs of registratiebewijs slechts afgegeven na een individuele keuring van het voertuig. Ingevolge artikel 12, zevende lid, van de Wegenverkeerswet moet, indien na een dergelijke keuring tot afgifte van een kenteken- of registratiebewijs wordt overgegaan tevens een keuringsbewijs worden afgegeven, indien het voertuig onder de keuringsverplichting valt.

Uit een oogpunt van verkeersveiligheid maakt het geen verschil of een voertuig na een keuring als hiervoor bedoeld gedurende een jaar van het in artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet vervatte verbod wordt uitgezonderd of dat voor het voertuig een keuringsbewijs – dat een jaar geldig is – wordt afgegeven.

In verband met de controle op de naleving van artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet wordt aan de onderhavige uitzondering op het in dat artikellid opgenomen verbod de voorwaarde verbonden dat het voertuig is voorzien van een bepaald – door de Minister van Verkeer en Waterstaat vast te stellen – teken. Het ligt in het voornemen het model voor dit teken te doen afwijken van het model voor het keuringsteken, dat op een voertuig wordt aangebracht nadat het bij een periodieke keuring is goedgekeurd.

Artikel 3

De in deze bepaling vervatte uitzondering op het verbod van artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet maakt het mogelijk dat degene, die zijn voertuig moet laten keuren maar die zulks niet tijdig heeft laten doen, zijn voertuig naar een keuringsplaats kan rijden.

Artikel 4

Deze uitzonderingen op artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet strekken ertoe degene die voor zijn motorrijtuig een (nieuw) keuringsbewijs behoeft doch dit niet bijtijds heeft verkregen twee maanden respijt te gunnen gedurende welke periode hij zijn voertuig nog op de weg mag laten staan zonder dat daarvoor een keuringsbewijs is afgegeven waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken. Hieraan kan met name behoefte bestaan, indien een voertuig korte tijd voordat het (opnieuw) moet worden gekeurd bij een aanrijding is betrokken met als gevolg dat het eerst moet worden gere-

pareerd alvorens het (weer) kan worden goedgekeurd. Deze uitzonderingen zijn vooral van belang voor de eigenaren van motorrijtuigen die niet over een eigen garage beschikken of hun voertuig anderszins buiten de weg kunnen plaatsen. Voor aanhangwagens zijn de onderhavige uitzonderingen – daargelaten de vraag of het gedurende langere tijd laten staan van aanhangwagens op de weg wenselijk is – niet noodzakelijk, aangezien artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet voor wat deze voertuigen betreft slechts het verbod inhoudt om deze voertuigen met een motorrijtuig over de weg voort te bewegen.

In verband met de controle op de naleving van artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet is aan de onderhavige uitzonderingen de voorwaarde verbonden dat, voorzover het motorrijtuig voorheen, teneinde daarmee over de weg te mogen rijden of het op de weg te mogen laten staan, voorzien moest zijn van een keuringsteken of van een teken als bedoeld in artikel 2 van dit besluit, dit teken op het voertuig aangebracht moet blijven.

Artikel 6

In het *eerste lid* wordt bepaald dat de aanvrager van een keuringsbewijs voorafgaande aan de keuring deel I van het kentekenbewijs of het registratiebewijs moet overleggen, dat is afgegeven voor het ter keuring aangeboden voertuig. Ingevolge artikel 9e, vierde lid, van de Wegenverkeerswet kan de aanvraag buiten beschouwing worden gelaten, indien de aanvrager verzuimt aan deze verplichting te voldoen.

Overlegging van deel I van het kentekenbewijs of van het registratiebewijs wordt verlangd aangezien de afgifte van een keuringsbewijs wordt geregistreerd aan de hand van het kenteken van het motorrijtuig onderscheidenlijk het registratieteken van de aanhangwagens. Voorafgaande aan de keuring zal door vergelijking van het op deel I van het kentekenbewijs of op het registratiebewijs vermelde chassis- of framenummer en het in het voertuig ingeslagen chassis- of framenummer worden nagegaan of het overgelegde bewijs – en bijgevolg het daarin vermelde kenteken of registratieteken – bij het ter keuring aangeboden voertuig behoort.

Voorts opent de overlegging van deel I van het kentekenbewijs of van het registratiebewijs de mogelijkheid de daarin vermelde technische gegevens van het voertuig op juistheid te controleren. Het komt thans nog wel eens voor dat wijzigingen aan een voertuig worden aangebracht die ook wijziging van de op het kenteken- of registratiebewijs vermelde gegevens noodzakelijk maken zonder dat evenwel de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer om een dergelijke wijziging wordt verzocht. Indien de in het bewijs vermelde gegevens niet overeenstemmen met het voertuig kan het bewijs niet worden aangemerkt als een voor *dat* voertuig afgegeven bewijs (vgl. HR 27 juni 1978, VR 1978, 103), met als gevolg dat door de aanvrager niet het vereiste document is overgelegd en de aanvraag verder buiten beschouwing kan worden gelaten. In de aan de erkenningen te verbinden voorschriften zal worden bepaald in welke gevallen een erkende natuurlijke persoon of rechtspersoon daartoe moet overgaan. In een dergelijk geval zal de eigenaar of houder van het voertuig de Minister van Verkeer en Waterstaat moeten verzoeken zijn kenteken- of registratiebewijs te wijzigen. Hiertoe zal het voertuig moeten worden gekeurd door de Rijksdienst voor het Wegverkeer, welke keuring uitvoeriger is dan een periodieke keuring daar deze laatste in hoofdzaak is gericht op de staat van onderhoud van het voertuig terwijl bij eerstbedoelde keuring met name ook het voertuig uit een oogpunt van constructie wordt beoordeeld.

Indien het voertuig bij de keuring door de Rijksdienst voor het Wegverkeer aan de gestelde eisen blijkt te voldoen wordt een gewijzigd kenteken- of registratiebewijs afgegeven. Het voertuig behoeft vervolgens niet weer aan een periodieke keuring te worden onderworpen, aangezien ingevolge artikel 12, zevende lid, van de Wegenverkeerswet tegelijk met het gewijzigde kenteken- of registratiebewijs een keuringsbewijs wordt afgegeven.

Deze artikelen bevatten nadere regelen met betrekking tot het in artikel 9j, eerste lid, van de Wegenverkeerswet aan de aanvrager van een keuringsbewijs toegekende recht om, ingeval na een keuring de afgifte van een keuringsbewijs wordt geweigerd, aan de Minister van Verkeer en Waterstaat te verzoeken een herkeuring te laten verrichten.

Ingevolge *artikel 7* wordt het aan de Minister van Verkeer en Waterstaat overgelaten regels te stellen ter zake van de procedure voor de indiening van het verzoek om een herkeuring. Ondergetekende is voornemens voor te schrijven dat de indiening van het verzoek geschiedt door een aantekening te plaatsen op de schriftelijke verklaring van weigering tot afgifte van een keuringsbewijs, die de aanvrager heeft ontvangen, en hiervan vervolgens degene die bedoelde verklaring heeft afgegeven in kennis te stellen. In de aan de erkenningen te verbinden voorschriften zal worden bepaald dat de erkende natuurlijke personen en rechtspersonen onverwijld de Rijksdienst voor het Wegverkeer van een dergelijk verzoek moeten verwittigen.

Artikel 8 schrijft reeds voor dat de verzoeker, voorafgaande aan de herkeuring, aan de deskundige, die door de Minister van Verkeer en Waterstaat is aangewezen om de herkeuring te verrichten, bepaalde, in het artikel genoemde bescheiden moet overleggen. Indien de verzoeker ter zake hiervan in gebreke blijft, wordt het verzoek ingevolge artikel 9j, derde lid, van de Wegenverkeerswet niet verder behandeld.

In de aan de erkenningen te verbinden voorschriften zal worden bepaald welke verplichtingen voor erkende natuurlijke personen en rechtspersonen gelden, indien aan de Minister van Verkeer en Waterstaat een herkeuring wordt verzocht. Eén verplichting is hiervoor reeds genoemd. Aangezien de herkeuring veelal – ofschoon de Minister ingevolge artikel 9j, eerste lid, van de Wegenverkeerswet ook bevoegd is daarvoor een andere keuringsruimte aan te wijzen – zal plaatsvinden in de keuringsplaats, waarin de afgifte van een keuringsbewijs voor het voertuig is geweigerd, zal aan de erkende natuurlijke personen en rechtspersonen voorts in ieder geval de verplichting worden opgelegd desgevraagd ruimte en apparatuur voor een herkeuring ter beschikking te stellen.

De herkeuring moet volgens dezelfde regels geschieden als de keuring die heeft geleid tot weigering tot de afgifte van een keuringsbewijs (*artikel 10*), doch heeft slechts betrekking op die keuringseisen waaraan het voertuig naar het oordeel van degene, die de afgifte van een keuringsbewijs heeft geweigerd, niet voldeed (*artikel 9*). Bij de herkeuring wordt het voertuig bijgevolg niet andermaal beoordeeld aan de hand van de keuringseisen waaraan het voertuig naar het oordeel van degene, die de eerste keuring verrichtte, bij die keuring reeds beantwoordde. De deskundige, die door de Minister is aangewezen om de herkeuring te verrichten, kan op grond van de schriftelijke verklaring van weigering tot afgifte van een keuringsbewijs, die de verzoeker hem ingevolge artikel 8 moet overhandigen, vaststellen met het oog op welke keuringseisen hij het voertuig moet onderzoeken. Deze verklaring moet ingevolge artikel 9e, derde lid, van de Wegenverkeerswet melding maken van de keuringseisen waaraan het voertuig bevonden werd niet te voldoen.

Artikel 14

Artikel 9a, tweede lid, van de Wegenverkeerswet bepaalt de geldigheidsduur van een keuringsbewijs op één jaar, doch schrijft voor dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur moet worden bepaald op welk tijdstip een keuringsbewijs geldigheid verkrijgt. Overeenkomstig het gestelde in de memorie van toelichting bij meergenoemde wet van 26 oktober 1978², bepaalt het onderhavige artikel in beginsel dat de geldigheidsduur van een keuringsbewijs aanvangt met ingang van de dag van afgifte daarvan, maar

maakt daarop de uitzondering dat, indien een keuringsbewijs wordt afgegeven binnen twee maanden vóór het tijdstip waarop artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet voor het betrokken voertuig gelding verkrijgt of waarop de geldigheidsduur van een eerder voor dat voertuig afgegeven keuringsbewijs verstrijkt, de geldigheidstermijn eerst begint te lopen met ingang van dat tijdstip. Aan de uitzondering is echter de voorwaarde verbonden dat, voor zover artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet voor het voertuig op grond van een ingevolge een andere wet dan de Wegenverkeerswet afgegeven keuringsdocument niet geldt of voor het voertuig nog een geldig keuringsbewijs voorhanden is, dat keuringsdocument of dat keuringsbewijs voorafgaande aan de keuring moet worden overgelegd. Dit, omdat degene die het (nieuwe) keuringsbewijs afgeeft, in de betrokken gevallen slechts aan de hand van dat keuringsdocument of keuringsbewijs kan vaststellen dat de uitzondering geldt en op welk na de dag van afgifte gelegen tijdstip de geldigheidsduur van het (nieuwe) keuringsbewijs moet aanvangen.

De uitzonderingsregeling strekt ertoe te bevorderen dat niet alle keuringsbewijzen zeer kort vóór de dag, waarop een (nieuw) keuringsbewijs voor een voertuig nodig is, worden aangevraagd, zodat grote concentraties in het aanbod van te keuren voertuigen worden voorkomen.

Artikelen 16 tot en met 23

Deze artikelen bevatten regels met betrekking tot de «erkenningen» die ingevolge artikel 9g, eerste lid, van de Wegenverkeerswet door de Minister van Verkeer en Waterstaat worden verleend aan natuurlijke personen en rechtspersonen. Deze erkenningen geven het recht keuringsbewijzen af te geven.

Artikel 16

Ingevolge het *eerste lid* kunnen drie groepen van natuurlijke personen en rechtspersonen voor een erkenning in aanmerking komen.

In het *tweede lid* wordt nader aangegeven welke personen gerekend moeten worden tot de eerste groep, de exploitanten van één of meer keuringsstations.

De tweede groep is die der exploitanten van één of meer bedrijven, die onderhoud of reparaties verrichten aan motorrijtuigen of aanhangwagens. Voor wat motorrijtuigen, die in het Vestigingsbesluit motorvoertuig- en fietsbedrijven 1967 als auto's of motorfietsen worden aangemerkt, betreft kunnen deze exploitanten slechts een erkenning aanvragen voor inrichtingen, waarin het ingevolge de Vestigingswet bedrijven 1954 en genoemd vestigingsbesluit is toegestaan bedrijfsmatig onderhoud en reparaties te verrichten aan motorrijtuigen van de categorie, waarvoor de erkenning wordt aangevraagd. Dit betekent dat in het algemeen voor de inrichtingen een vestigingsvergunning voor het auto- of motorfietsbedrijf zal moeten zijn afgegeven dan wel een ontheffing moeten zijn verleend van het verbod om het auto- of motorfietsbedrijf zonder vergunning uit te oefenen. Ten aanzien van aanhangwagens wordt een dergelijke eis niet gesteld, aangezien ingevolge de vestigingswetgeving voor het verrichten van onderhoud of reparaties aan aanhangwagens – de carrosserie buiten beschouwing gelaten – geen vestigingsvergunning of ontheffing is vereist.

Een exploitant van een bedrijf, die niet op grond van het gestelde in het eerste lid, aanhef en onder b, voor een erkenning of voor een erkenning voor een bepaalde categorie voertuigen in aanmerking kan komen, kan overigens, gelet op het gestelde in de aanhef en onder a en in het tweede lid, een keuringstation inrichten en daarvoor een erkenning aanvragen.

Vorenbedoelde regeling sluit aan bij hetgeen door de indieners van het initiatief-voorstel, dat heeft geleid tot meergenoemde wet van 26 oktober 1978, ter zake is gesteld in de memorie van antwoord³ bij het wetsvoorstel en door één der indieners is herhaald tijdens de mondelinge behandeling van het voorstel in de Tweede Kamer der Staten-Generaal⁴.

Opgemerkt zij voorts dat aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon slechts één erkenning kan worden verleend, welke erkenning evenwel – zoals uit het onderhavige artikel blijkt – betrekking kan hebben op verscheidene keuringsplaatsen. In de erkenningen zullen de keuringsplaatsen worden aangewezen waarvoor een erkenning geldt.

Artikel 17

In het *eerste lid* wordt aan de Minister van Verkeer en Waterstaat de bevoegdheid verleend de eisen vast te stellen, waaraan moet worden voldaan om voor een erkenning in aanmerking te kunnen komen. Het *tweede lid* bepaalt de grenzen waarbinnen deze eisen mogen worden gesteld. Ingevolge het *derde lid* mogen bepaalde, in dat lid nader aangeduide eisen slechts worden vastgesteld na overleg met de Minister van Economische Zaken.

Artikel 20

Dit artikel verplicht de aanvrager van een erkenning de door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen functionaris of functionarissen behoorlijk in de gelegenheid te stellen een schouw te verrichten van de keuringsplaats(en) waarvoor de erkenning wordt aangevraagd. Voorts kan ingevolge dit artikel van de aanvrager worden verlangd dat hij, voorzover ingevolge de door de Minister van Verkeer en Waterstaat krachtens artikel 17 vastgestelde eisen een diploma van vakbekwaamheid is vereist, dit diploma aan bedoelde functionaris of functionarissen bij die schouw toont. Ook kan in daarvoor in aanmerking komende gevallen van de aanvrager worden verlangd dat hij een origineel document overlegt, waaruit blijkt dat voor een inrichting, waarvoor de erkenning wordt aangevraagd, een vestigingsvergunning voor het auto- of motorfietsbedrijf dan wel een ontheffing van het verbod om het auto- of motorfietsbedrijf zonder vergunning uit te oefenen is verleend.

Artikel 21

De aanvraag tot uitbreiding van een erkenning kan betrekking hebben op een nieuwe keuringsplaats alsmede op uitbreiding van de groep voertuigen waarvoor de erkenning geldt.

Artikel 22

Dit artikel sluit aan op artikel 9g, vierde lid, van de Wegenverkeerswet.

Artikel 23

Aan de door de Minister van Verkeer en Waterstaat te verlenen erkenningen kunnen ingevolge artikel 9g, zesde lid, van de Wegenverkeerswet voorschriften worden verbonden. Ingevolge het onderhavige artikel moet bedoelde Minister omtrent deze voorschriften regels stellen, die ingevolge artikel 29 van dit besluit in de Nederlandse Staatscourant moeten worden gepubliceerd. Ondergetekende is voornemens in deze regels bedoelde voorschriften zoveel mogelijk integraal op te nemen.

Artikel 24

Ingevolge artikel 9g, negende lid, van de Wegenverkeerswet moet de Minister van Verkeer en Waterstaat met het oog op de richtige uitvoering van

de door de erkende natuurlijke personen en rechtspersonen verrichte controles op de keuringseisen tenminste vijf van elke honderd voertuigen, waarvoor na een keuring een keuringsbewijs wordt afgegeven, steekproefsgewijze aan een herkeuring onderwerpen. Artikel 24 van het onderhavige besluit geeft de Minister van Verkeer en Waterstaat de bevoegdheid vast te stellen op welke wijze deze steekproef wordt verricht. Het artikel opent de mogelijkheid om voor onderscheidene keuringsplaatsen verschillende steekproefmethodes te hanteren. Dit teneinde voor elke soort keuringsplaats de meest geschikte steekproefmethode te kunnen gebruiken.

Artikel 25

De krachtens dit artikel vast te stellen verplichtingen van de eigenaar of houder van een voertuig zullen, aangezien de eigenaar of houder niet zelf de aanvraag van een keuringsbewijs behoeft in te dienen en bijgevolg evenmin zelf het voertuig na de keuring behoeft af te halen, veelal neerkomen op een zorgplicht: de eigenaar of houder dient er steeds zorg voor te dragen dat het voertuig bij de afgifte van een keuringsbewijs in handen is van een persoon, die aan de in verband met de steekproef vastgestelde verplichtingen voldoet. Indien, ingeval in het kader van de steekproef herkeuring wordt geëist, niet aan de krachtens dit artikel gestelde verplichtingen wordt voldaan, wordt niet de ingevolge artikel 9g, negende lid, van de Wegenverkeerswet vereiste medewerking aan die herkeuring verleend, hetgeen ingevolge genoemde bepaling betekent dat de geldigheid van het afgegeven keuringsbewijs van rechtswege vervalt.

In de aan de erkenningen te verbinden voorschriften zullen de verplichtingen worden opgenomen die voor de erkende natuurlijke personen en rechtspersonen in verband met de steekproef gelden. Tot deze verplichtingen zal, aangezien de herkeuringen telkens in de keuringsplaats worden verricht, waarin het keuringsbewijs is afgegeven, in ieder geval behoren dat de erkende natuurlijke personen en rechtspersonen voor de herkeuringen keuringsruimte en apparatuur ter beschikking moeten stellen.

Artikel 27

Dit artikel – dat strekt ter uitvoering van artikel 9c, derde lid, van de Wegenverkeerswet – geeft de Minister van Verkeer en Waterstaat de bevoegdheid een gefaseerde invoeringsregeling vast te stellen voor het in artikel 9a, eerste lid, van genoemde wet vervatte verbod. Het ligt in het voornemen van ondergetekende het verbod allereerst in te voeren voor vrachtauto's en aanhangwagens, waarvan het ledig gewicht vermeerderd met het laadvermogen meer bedraagt dan 3500 kg. In verband met een richtlijn van de Europese Gemeenschappen van 29 december 1976 (77/143/EEG), Pb. EG 1977, L 37, die de lid-staten onder meer verplicht vóór 1 januari 1983 voor vorenbedoelde vrachtauto's en aanhangwagens een verplichte jaarlijkse keuring te hebben ingevoerd, zal ernaar worden gestreefd het verbod van artikel 9a, eerste lid, van de Wegenverkeerswet vóór die datum voor die voertuigen volledig in te voeren. Ondergetekende is voornemens vervolgens de personenauto's, lichte bedrijfsvoertuigen en motorfietsen onder het verbod te gaan brengen. De verwachting bestaat dat de invoering van het verbod voor die voertuigen in vier jaar zijn beslag zal kunnen krijgen.

Artikel 28

Deze wijzigingen van het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939 houden verband met artikel 9c, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wegenverkeerswet.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

¹ Tweede Kamer, zitting 1975–1976, 14 020, nr. 3, blz. 35.

² Tweede Kamer, zitting 1975–1976, 14 020, nr. 3, blz. 34.

³ Tweede Kamer, zitting 1975–1976, 14 020, nr. 6, blz. 19.

⁴ Zie Handelingen Tweede Kamer, zitting 1977, blz. 74.